

**DEURNE-ZUID : HEILIGE LODEWIJK VAN MONTFORT ,
H. PIUS X , SINT-JOZEF EN SINT- ROCHUS.
HEILIGE LODEWIJK VAN MONTFORT.**

Eucharistie- en gebedsvieringen.

Elke week op zondag om 9.30 u. eucharistieviering
4e zondag van de maand om 9.30 u. gebedsviering
3^e zondag van de maand koffie na de viering.

Op zondag 30 mei is er een gebedsviering en op zondag 6 juni een eucharistie.
Hopelijk dalen de cijfers snel genoeg zodat we vanaf zondag 13 juni terug in ons
gewone ritme kunnen stappen. We verlangen naar een blij weerzien.
Hartelijk welkom,
Zr Jeanne

HEILIGE PIUS X

Zaterdag 29 mei. H. Paulus VI, paus
17.00 u. Avondviering

Zondag 30 mei. Heilige Drie-eenheid.
11.15 u. Plechtige hoogmis .

Zaterdag 5 juni. H. Bonifatius van Fulda.
17.00 u. Avondviering

SINT-JOZEF

- * zaterdag 29 mei eucharistieviering om 18u
- * zondag 30 mei woord- en communiedienst om 11u45

Voor beide vieringen kan je reserveren via 0485 80 22 44 per telefoon of sms bij
koster Jan Lenaerts of via het parochiesecretariaat, Boekenberglei 217 in Deurne.
telefoon 03 321 28 06 op maandag, woensdag en vrijdag van 10u tot 12u of
via mail sintjozefdeurne@skynet.be

SINT ROCHUS

Zaterdag 29 mei. H. Paulus VI, paus.
08.00 u. Ochtendviering.

18.00 u. Avondviering.

Zondag 30 mei. Heilige Drie-eenheid.
08.30 u. Ochtendviering

09.30 u. Hoogmis. Zlm. Maria Van Looveren; Zlm. Chris Van den Bussche.

Maandag 31 mei. Maria-Bezoek.
08.00 u Ochtendviering

Dinsdag 1 juni. H. Justinus.

08.00 u. Ochtendviering

Woensdag 2 juni. H. Marcellus en Petrus.

08.00 u. Ochtendviering

Donderdag 3 juni. Sacramentsdag.

8.00 u. Ochtendviering

Vrijdag 4 juni.

08.00 u. Ochtendviering

Zaterdag 5 juni. H. Bonifatius van Fulda.

08.30 u. Ochtendviering

18.00 u. Avondviering

Zondag 6 juni. Tiende Zondag door het jaar.

08.30 u. Ochtendviering

09.30 u. Hoogmis. Zlm. Chris van den Bussche; Zlm. Maria Van Looveren.

In onze kerktoren: het orgel, een prachtig instrument maar een zorgenkind (3)

We zetten onze ontdekkingsstocht in de kerktoren verder. Na de torenspits, de klokken en het uurwerk zijn we nu bij het orgel aanbeland. Het orgel staat op het oksaal, natuurlijk ook de thuishaven van ons kerkkoor. Een kerkorgel is toch wel een uniek instrument. Het is als het ware een soort blokfluit waarbij echter de nodige luchtdruk niet wordt geleverd door een mens maar door een blaasbalg. Het orgel zou uitgevonden zijn door Ktesibios uit Alexandrië in de derde eeuw voor Christus. Het was al een soort luchtorgel. Feitelijk was hij al de vader van de pneumatica. Ook de Romeinen gebruikten het orgel onder andere als achtergrondmuziek bij de marteling en dood van christenen in het circus van Rome. Dit gegeven heeft er toe bijgedragen dat het orgel oorspronkelijk verboden was en maar een trage opmars heeft gemaakt in de katholieke kerken. In de tweede eeuw waren er al orgels met blaasbalgen. Oorspronkelijk gebruikte men in de kerken het orgel niet als begeleidingsinstrument, men speelde werken om de vieringen te onderbreken. Vanaf ongeveer 980 na Chr. verschenen orgels in de kerken, vooral Engeland was hierbij de voortrekker. Men vond in die periode ook al dat muzikale begeleiding nodig was om de slechte kwaliteit van de samenzang op te krikken. Het hoogtepunt voor het orgel lag rond het midden van de 18de eeuw. Voor vele kerken was het een prestigezaak een prachtig orgel te hebben. Dit ging niet alleen over de muzikale kwaliteit of de grootte van het instrument maar ook over het esthetisch uiterlijk. Dikwijls werd het orgel gefinancierd door de burgerlijke overheid, ook de organist. In september 1905 wou de Kerkfabriek een orgel kopen, kostprijs ongeveer 15000 Bfr. In die tijd veel geld. De helft van het bedrag werd bijeengebracht door particulieren, de andere helft wou men bekomen van het gemeentebestuur. Op 8 maart 1906 kreeg de Kerkfabriek toestemming van de gemeenteraad om het orgel te bestellen bij orgelbouwer Joseph Joris in Zichem, toen een bekende orgelbouwer. De orgelbouwers familie Joris is actief geweest van 1896 tot ca 1970. Tien "Joris"-sen waren actief in het bedrijf in die periode. Joseph werkte aanvankelijk bij orgelbouwer Charles Agneessens in Geraardsbergen. Hij werkte daar samen met zijn broer François. Later werden zij samen zelfstandig als "Joris Frères" in Ronse. Joseph startte zijn eigen bedrijf in

Zichem rond 1905. De familie Agneessens was een Vlaams geslacht van orgelbouwers. In 1830 werd het bedrijf opgericht door Charles Agneessens. In 1865 bouwde hij een eigen atelier in Geraardsbergen voor het bouwen van orgels, harmoniums en piano's. In 1880 werkten er 45 personen. De school van Agneessens was zeer bekend en de gebroeders Joris leerden er het vak. Joseph Joris plaatste dus het orgel in onze kerk voor 11500 Bfr en 3000 Bfr voor de kast. Het gemeentebestuur leverde dus de gevraagde en gekregen bijdrage van 7500 Bfr. 500 Bfr mocht gebruikt worden voor expertisecosten, nazicht en de inhuldiging. In april 1912 werd een installatie aangebracht om het orgel elektrisch aan te blazen. Aannemer voor het werk was Marc Preiswerk uit Brussel voor de prijs van 747 Bfr. Onze kerk kreeg een orgel met drie klavieren en pedaal, gebouwd volgens een romantisch concept. Na 80 jaar, in 1985 ontstond het idee om het orgel een grondige herstelbeurt te geven. Luc Van de Wouwer was toen onze pastoor. De tractuur van ons orgel was pneumatisch, d.w.z. dat de verbinding tussen de toetsen en pijpen moest gebeuren door luchtdruk. De lucht werd via loden buisjes van de toetsen naar de pijpen gebracht; Vele van die buisjes waren in verval geraakt, waardoor de tractuur niet goed meer werkte. Deze herstellingen waren een groot werk en dus ook heel kostelijk. Er werd een orgelcomité opgericht en verschillende firma's gecontacteerd. De pastoor vroeg advies aan E. Hr. Kan. Joris, directeur van het Lemmensinstituut en organist. Deze laatste vond het zeker de moeite waard om het instrument te laten herstellen. Zo werd na heel wat overleg de firma Aerts en Castrel uit Duffel gekozen om de werken uit te voeren. En toen kreeg het orgel een zeer grondige renovatie. Ook koorleden werkten praktisch mee bij het oppoetsen van de orgelkast, het opruisen van het oksaal en het plaatsen van bijkomende verlichting. Eind jaren negentig doken er nieuwe problemen op. Het orgelcomité bleef actief en ook het kerkkoor bleef ijveren voor de instandhouding van hun instrument. Intussen was Fons Houtmeyers onze pastoor geworden en ook hij trok zich samen met de Kerkfabriek de orgelproblematiek aan. Ook toen werden verschillende orgelbouwers gecontacteerd. De resultaten hiervan waren niet zo positief en varieerden van vervangen door een nieuw of zeer hoge herstellingskosten. Deze prijzen waren veel te hoog voor het beschikbare budget. Gelukkig kwam er een voorstel van firma Nijse en zoon uit Oud-Sabbinge in Nederland om het orgel te herstellen dat doenbaar bleek. Het voorstel oogstte algemene bijval, vooral omdat het ook financieel haalbaar bleek. De werken werden uitgevoerd verspreid over drie jaar: 1999, 2000 en 2001 voor een kostprijs van ongeveer 1.000.000 Bfr., met een garantieperiode van 15 jaar. Maar orgels onderhouden blijft een dure zaak. Stemmen en herstellingen houden nooit op. Nu een van de slechtste dingen voor een orgel is, dat er niet op gespeeld wordt. Dus weet je meteen dat corona ook voor het orgel geen goede tijd was. Oorspronkelijk waren orgels kerkinstrumenten, later werden ze ook geplaatst in concertzalen. De mooiste en grootste orgels stonden dan ook in kerken. Lang was het orgel in de Sint Stephans kathedraal in Passau in Duitsland het grootste orgel ter wereld met 17.000 pijpen. Maar toen kwamen de Amerikanen. In de Boardwalk Hall in Atlantic city werd een gigantisch instrument gebouwd met 33.112 pijpen verdeeld over zeven klavieren, het grootste naar aantal pijpen ter wereld. In het auditorium is plaats voor 41000 personen. En toen kwam het Wanamaker orgel in het Macy's warenhuis in Philadelphia, ja inderdaad in een warenhuis met zeven verdiepingen. Dit is nu het grootste ter wereld gebaseerd op het aantal rangen en het gewicht. Het heeft 28.541

pijpen verdeeld over 462 rijen en een speeltafel met zes manualen. Het geluid van het orgel vult gans het warenhuis. Tweemaal per dag wordt het orgel bespeeld en is een grote toeristische attractie.

Vlaanderen heeft een rijke kerkorgel traditie. Maar orgels hebben goede zorgen en onderhoud nodig om bespeelbaar te blijven. En de toekomst baart grote zorgen, want ze hangt samen met de toekomst van de kerken. Wie gaat er waar en wanneer nog op spelen. Wie gaat het onderhoud blijven betalen? Soms zijn er verschillende eigenaars van kerk en orgel. Het kerkenplan hangt dus samen met een orgelplan. Soms worden er nu al orgels uit niet meer gebruikte kerken verwijderd, overgenomen en in kerken in het buitenland geplaatst zoals bv. in Polen waar de kerk nu nog bloeit.

Ward Wené.

HEILIGE LODEWIJK VAN MONTFORT.

WE KIJKEN UIT ...

We hebben allemaal lang op onze honger gezeten. Dankzij de vieringen op TV of via life-stream konden we nog verbonden blijven in ons geloof, maar we missen onze wekelijkse ontmoetingen wel heel erg.

Nu meer en meer mensen gevaccineerd geraken en er stilaan meer versoepelingen komen, nadert het moment om voorzichtig terug te beginnen.

Met Pinksteren (zondag 23 mei) hebben we om 9u30 een eucharistie in onze kerk.

Op zondag 30 mei is er een gebedsviering en op zondag 6 juni een eucharistie.

Hopelijk dalen de cijfers snel genoeg zodat we vanaf zondag 13 juni terug in ons gewone ritme kunnen stappen.

We verlangen naar een blij weerzien.

Hartelijk welkom,

Zr Jeanne

WE KIJKEN UIT NAAR VERSOEPELINGEN ...

Als de cijfers het goed blijven doen dan kunnen we vanaf 9 juni terug op onze gewone manier de zondagsvieringen volgen.

Het zal deugd doen dat we elkaar weer elke zondag kunnen ontmoeten en dat we niet meer moeten tellen of er toch niet teveel mensen aanwezig zijn.

Probeer er zeker zelf ook terug bij te zijn op zaterdag 12 en zondag 13 juni.

We hebben elkaar héél hard nodig !!!

Met Jezus bidden in diezelfde Geest

1 Joh 4, 11-16 Joh 17, 11b-17

De afscheidsrede in het Johannesevangelie is een lange en diepgaande meditatie

van de evangelist over dat laatste samenzijn van Jezus met zijn leerlingen. Het was een onwezenlijk en tegelijk onvergetelijk gebeuren. Zovele gevoelens schoten door elkaar op dat moment. Zoveel werd er gedeeld en gezegd tijdens die laatste maaltijd. Terwijl de slagschaduw van lijden en dood alles omhulde met een donker kleed van rouw was er onmiskenbaar een diepe dragende vreugde door dat alles heen. En het was of Jezus alles nog eens wilde samenvatten en zijn leerlingen op het hart drukken wat hij al zo vaak had gezegd. 'Laat uw hart niet verontrust worden...' terwijl de spanning te snijden was. Te midden van de pijn om het afscheid sprak Jezus over de Helper die zou komen, de Geest van waarheid. 'Blijf met Mij verbonden, zoals de ranken aan de wijnstok, opdat de liefdesstroom van de Vader ook naar jullie, mijn leerlingen, kan doorvloeien.' En hij heeft hen vrienden genoemd: een ongehoorde en ontroerende intimiteit. Die intimiteit verdiept zich nog wanneer Jezus naar het einde van zijn toespraak hardop begint te bidden. Hier kan je alleen maar stil worden, schroomvol luisteren en je laten meenemen. Dit is één van de meest sublieme en intiemste bladzijden van het evangelie. Op het moment dat Jezus alles uit handen geeft, worden wij meegetrokken in die diepste verbondenheid tussen de Vader en de Zoon. Dit is pure liefdestaal waarbij alle uitleg of commentaar overbodig wordt. We kunnen ons alleen laten meenemen in diezelfde Geest. Vandaag kan ik dan ook alleen maar stamelend proberen te bidden. Het zijn niet mijn welbespraakte woorden of bedenksels. Aansluiting probeer ik te zoeken bij die Geest die in mij bidt die in mij spreekt 'met onuitsprekelijke verzuchtingen' (Rom 8, 26)

*Geest van waarheid, van leven en liefde,
raak mij, vervul mij met uw presentie.
Zet mij op de weg van wat echt waarachtig
en leven gevend is.
Gij, tedere kracht en krachtige tederheid,
vervul mij met uw gloed.
Schuur jouw bedding in mij uit,
wek die bron van het diepste verlangen.
Besproei mij met de douw van uw mildheid.
'Stromen van levend water zullen in hun binnenste opborrelen'
zegde Jezus, maar er is nog zoveel gruis en ballast
dat deze bron in mij verstopt,
ik ben nog zo vaak kortademig en loom.
Verwarm mijn verkilde hart,
laat mij meesurfen op uw bewogenheid.
Wees het vuur dat niet verslindt maar verbindt,
dat ons bij alle verscheidenheid en gebrokenheid
één maakt in bezieling en liefde.
Adem mij open, blaas mij aan, zet mij in de wind
zodat ik niet bang wegkruip maar mijn plek inneem
in dat brede netwerk, dat Gij niet zonder ons
onophoudelijk wilt weven.
Boetseer mij in het liefdesbad van de Vader
en kneed mij naar het beeld van Jezus zijn Zoon.
Leer mij uw verfrissende taal,*

*maak mij gevoelig en alert,
kwetsbaar en taai,
vruchtbaar opstandig.
Want hoe kan ik geschenk zijn voor mensen
als Gij niet telkens weer het kostbaarste geschenk
voor heel uw gemeenschap wilt zijn.*
Eddy

SINT-JOZEF

Heengaan

Op maandag 3 mei namen familieleden en vrienden in onze kerk afscheid van mevrouw Marie-José Marchandt, weduwe van de heer Jozef Rodijns en van wie de

kinderen woonachtig zijn in onze parochie. Zij overleed in het woonzorgcentrum Cleo in Antwerpen. Dankbaar voor al het liefdevolle en goede dat Marie-José aan bekenden gegeven heeft en terugdenkend aan de fijne momenten die we met haar hebben gedeeld, was het een mooi en sereen afscheid. Zij was een graag geziene gaste in horecagelegenheden.

In deze rare tijden ontstaat er verbinding, wellicht krachtiger dan we denken.

Nu de coronamaatregelen weer wat zijn versoepeld, hebben wij een buitenactiviteit voor jullie gepland.

Op donderdag 27 mei gaan we wandelen in Borsbeek. We spreken af aan het gemeentehuis om 13.30u. Van daaruit start onze wandeling richting het fort.

Sinds 8 mei mogen georganiseerde activiteiten buiten doorgaan met max.25 deelnemers. Natuurlijk zijn er een aantal regels om rekening mee te houden: 1,50m afstand houden, goede handhygiëne en verplicht mondmasker.

Voor deze activiteit is inschrijven verplicht.

Dit kan bij: -Miek Smeyers; tel. 0494 81 89 62, mia.smeyers@hotmail.com
-Lut De Munck; tel. 0486 98 89 78, lut.demunck1@gmail.com

We hopen dat je erbij zult zijn!

femmajozefien@gmail.com

Femma Jozefien, BE71 7785 9018 8269 www.femma.be/groep/deurne-jozefien

SINT-ROCHUS.

WE HEBBEN GELOVIG AFSCHEID GENOMEN VAN

Maria Van Looveren, weduwe van Jules Verdonk, geboren op 24 juli 1925 en overleden op 12 mei 2021, Boterlaarbaan 339 te Deurne.

We bieden aan familie en vrienden onze innige deelneming aan.

AANBIDDING ALLERHEILIGSTE ...

Op donderdag 3 juni van 8.00 u. tot 12.00 uur.

Probeer zelf ook even langs te komen om te bidden en even te bezinnen.

Het kan deugd doen !!!

WE KIJKEN UIT NAAR VERSOEPelingen ...

Als de cijfers het goed blijven doen dan kunnen we vanaf 9 juni terug op onze gewone manier de zondagsvieringen volgen.

Het zal deugd doen dat we elkaar weer elke zondag kunnen ontmoeten en dat we niet meer moeten tellen of er toch niet teveel mensen aanwezig zijn.

Op zondag 13 mei zal Chris op het orgel spelen.

We mogen dan nog niet zingen maar we hopen toch dat dit ook niet te lang meer zal duren.

We hebben het orgel een heel jaar niet meer gehoord en het zal deugd doen dat dit toch opnieuw kan.

Probeer er zeker zelf ook terug bij te zijn op zaterdag 12 en zondag 13 juni.

We hebben elkaar héél hard nodig !!!

KOLET JANSSEN DOET ONS NADENKEN ...

We mogen de draad weer oppakken.

Maar wat als die inmiddels in de knoop is geraakt?

Corona zette vorig jaar op enkele weken tijd veel van onze oude gewoontes on hold.

We gaven elkaar geen hand meer bij het begroeten. Dat was eerst best onwennig, en af en toe stak er iemand volkomen nutteloos nog een arm voor zich uit, om die dan ijlings weer terug te trekken. Maar die reflex is een jaar later helemaal verdwenen. Misschien komt de handdruk nooit meer terug en misschien is dat helemaal niet zo erg.

Elkaar omarmen en kussen kon ook niet meer, net als een vertrouwelijke hand op de arm, een schouderklopje, een elleboogje in elkaars ribben. We gingen sowieso niet

meer zo dicht bij elkaar staan. Vanuit de verte probeerden we hartelijke dingen te zeggen. We glimlachten breed om het gemis aan gebaren goed te maken. Huid aan huid kon en kan alleen nog met partner en knuffelcontact. Volwassen kinderen worden enkel nog met het hart omarmd. Wuiven, zwaaien en knikken, de gebaren die vroeger voor kennissen op straat waren bedoeld, werden onze enige omgangstaal met geliefden.

Zelfs in de kerk werd de handdruk bij de vredeswens ingeruild voor dapper zwaaien. Ons leven lang gingen wij steevast op zondagvoormiddag naar de kerk. Behalve als het echt niet kon. Het was de kerk waarin we elkaar leerden kennen, waar onze kinderen werden gedoopt, en ook onze kleinzoon. De communies en vormsels van ons gezin en een enkel trouwfeest gingen er door, en de uitvaarten van vrienden. De zondagsmis was voor ons een goede gewoonte, een regelmaat in onze week. We zagen er onze medeparochianen, we kregen inspiratie voor ons dagelijks leven, we kwamen er even tot rust.

Ook daar zette corona de schaar in. We groeiden van geen vieringen naar online vieringen en kleine vieringen met 15 aanwezigen. Ergens onderweg verloren we de moed. We zochten nieuwe manieren om Bijbelteksten te horen, los van onze parochie. Het online gebeuren kon ons niet echt bekoren. De kleine groep op grote afstand was een magere afspiegeling van wat er ooit was geweest.

Onze zondagvoormiddagen kregen haast ongemerkt een nieuwe invulling. Binnenkort kunnen we weer met 100 mensen in de kerk zitten. Zullen we opnieuw meedoen? Hoe moeilijk zal die stap zijn? Zullen we terugvinden wat we kwijt zijn? Wie zal er nog zijn en wie niet meer?

Het zal anders zijn. Misschien hier en daar beter. We zullen meer bewust zijn van wat we doen. Benieuwd of en hoe we de oude gebaren zullen herontdekken.